

Jezusa križali, vzeli njegova oblačila. Zveličarja so oropali. Takista se zdaj godi sv. Cerkvi in njenim pastirjem od papeža v Rimu do poslednjega kaplana na Nemškem. Na Švicarskem so Katoličanom skoro vse cerkve in farovže in samostane izdri. Bismark trga ravno zdaj na Pruskem poslednjo obleko iz telesa sv. Cerkve. Še pobiranje miloščine za preganjane duhovne hoče prepovedati. Le kateri svojo vero zataji, ta dobi pruskih tolarjev — če ne pa naj glada — premine. No in zdaj je mera skoro polna! Kajti beremo:

5) Ko je pa stotnik videl, da je (Jezus) tako upijoč izdahnul, je rekel; Resnično, ta človek je bil božji Sin“. „Ino množica teh, kateri so zraven bili ino videli, kar se je godilo, je na prsa trkala in se vračala“.

Neusmileno posilstvo vzbudi sv. Cerkvi napoved sočutje pri vseh boljših ljudeh. Čudovita zvestoba in stanovitnost pastirjev dela ljudi zopet in bolj pozorne na svete resnice in skrivnosti božje. Kmalu sprevidijo, kako strahovito so — zašli. Nevoljni otresejo iz sebe jarem neverstva in se vračajo zopet k sv. katoliški Cerkvi. Tudi poskriti Jožefi in Nikodemi se zopet prikažejo — in skrbijo z bogabljubnimi ženami vred za Jezusovo telo, t. j. za kinč in slavo sv. Cerkve. Tudi splašeni učenci se vračajo z gorečim srcem. Sv. Cerkva učaka po hudih stiskah in preganjanji novo dobo zmage, veselja in slave. In tako se bo godilo — dokler Sin božji drugič ne pride v svoji časti na oblakih neba. Tedaj se bo trpeča Cerkva za vselej spremenila v zveličano zbirališče izvoljenih v nebesih, kder se bodo obhajale večne letnice in glasila večna aleluja. —

Cerkvene zadeve.

Zakrament sv. firme bodo letos naš Milostljivi gospod knez in škof delili: 30. maja v Spod. Polskavi, 31. maja v Slov. Bistrici, 1. junija v Poličanah, 2. junija v Vojniku, 3. junija pri Novi Cerkvi, 5. junija v Vitanju in 6. junija v Dobrni.

Sv. Oče Pij IX. so 15. t. m. odbrali 6 novih kardinalov. To je največja cerkvena čast, katero papež komu podeli. Kardinali imajo edini oblast novega papeža voliti. Med novimi kardinali je amerikanski nadškof Mak-Kloskey v Novem Yorku. Ta je sploh prvi Amerikanec, ki je prejel kardinalsko čast. Drugi je sloviti angleški nadškof Manning. Ovi mož bil je nekdanj anglikansk krivoverec, oženjen fajmošter in arhidijakon. Ali poznej je kot vdovec stopil v katoliško Cerkvo, ter je zdaj njej sijajn zagovornik in pastir. Tretji je učeni in modri nadškof Dechamps v Belgiji. Četrti pa je Slavjan in Poljak, grof Ledohovski, zavolj sv. vere od Bismarka že blizo leta dni v

ječo zaprti nadškof poznanski. Nekaj enakega se je zgodilo pred 300 leti. Papež Klement VII. je namreč zaprtega angleškega škofa Jan. Fischerja proglasil za kardinala. Krivoverski kralj Henrik VIII. pa da škofa iz ječe vzeti, mu glavo odbiti, telo pa na četrir kose razsekati. Kaj bo neki Bismark storil? Sila ga srdi, da zoper Katoličane ničesar ne opravi, ampak katoličanstvo bolj širi in utvrduje, ker zvestim škofom in duhovnom in svetnim pomaga do martniške krone. Ravno zdaj je dal zapreti milsterskega škofa.

Društvo za cerkvene umetnosti v Gradcu je ta mesec imelo občni zbor. Iz poročila smo poizvedeli, kako blagonosno ovo društvo dela za čast božjo, za kinč in lepoto cerkev. Ono obsega vse umetnosti, katere se v katoliški Cerkvi rabijo za povišanje in kinč službe božje. Kdorkoli v teh zadevah za svet, poduk in pripomoč poprosi, temu se rado — in zanesljivo dobro vstreže. Po nasvetu društva se je pretečeno leto zidalo 6 kapel, mnogo pa popravilo. Veliko nasvetov se je dalo glede mešnih oblačil, altarjev, tabrnaklov, podob, cerkvenih stolov, orgel itd. Tudi naša škofija je uživala sad društvenega truda. Na Hajdini pri Ptuju so po društvenem načrtu postavili altar v nemškem ali gotičkem slogu, pri sv. Križu pri Slatini altar v laškem slogu, v Skalah nad Celjem pa omislili mešna oblačila. Društvo izdaja lep list: Kirchenschmuck. Ravno zdaj pa snuje društvo sv. Cecilije za cerkveno petje in muziko. Sploh društvo je vse hvale vredno. Med 456 družtveniki najdemo 13 iz krške škofije; iz lavantinske pa samo 8.

Usmiljeni bratje v Gradcu so pretečeno leto v svoji bolenišnici oskrbovali 1599 bolenikov; med njimi tudi 21 mešnikov, 152 težakov in 206 kmet-skih ljudi. V Algersdorfu so imeli 192 bolenih, da so se od prestane bolezn okrevili. Razun tega so 14.000 ubožcev o poldnevih nasitili. Slavni konvent usmiljenih bratov prosi predstojnike na deželi, naj mu poprej naznanijo, če namerjavajo koga v bolenišnico poslati. Neizvračljivih ne more sprejemati. Ob enem prosi milostne podpore. Bog bo plačnik!

Frajmanrerji so povsod enaki antikristi, kderkoli do državne oblasti pririjejo, tudi v Ameriki. V veliki katoliški državi Mehikanski so zdaj izgnati dali 200 usmiljenih sester. Zakaj? Zato ker so iz krščanske ljubezni in celo zastonj bolenikom stregle. Čudno pak je to, da so naši liberalci l. 1859. svojo vojsko zoper katoliško Cerkvo tudi s tem začeli, da so usmilene sestre iz dunajskega javnega špitala izpodili. Ali se ne kaže tukaj nekakva sorodnost naših liberalcev s frajmanrerji?